

SAHTE EREN EYÜBOĞLU RESMİ ÜZERİNE

MEHMET EYÜBOĞLU

Bü güzelim bahar sabahını böylesine acımasız bir konuyla allak bullak etmek istemezdim. Konumuz sahtekârlık... Resim sahtekârlığı. Acımasız ve asık suratlı bir konu. Oysa bahçedeki çan çiçeklerinin bu sene erken uyanmalarından, etrafı saran kesilmiş ot kokusundan söz açmak daha iyi olmaz mıydı?

Hayır, efendim hayır. Çiçeklerden böceklerden, gülden, sümbülünden, kabaran şebboy tarhlarından bahsedemiyoruz. Çünkü çok önemli bir sorunumuz var. Tuğray Kaynak beyimiz yaptığı bir resim alışverişinde, sattığı resimler sahte çıkınca, zor duruma düşmüş, oturmuş bir yazı döktürmüş... Bizi de horona katmış. Hatta kuçu kucularımıza da yer bulmuş!! Ne güzel değil mi? Elveda gül, bülbül, sümbül. Merhaba aklı selim!!!

Yorum sahibi Tuğray Kaynak yaptığı resim alışverişinde bu kez para kaybetmiş. Bu ticari bilgili resim ilgisi (Ayrıca bilim adamıymış. Ben pek tanımam kendisini. Bizim eve onu Südür'lar getirdiydi. Resim alacakmış. Bir iki kez geldi. Resim baktı... Her seferinde de değerlerin yüzde onunu öne sürünce bit pazarı alışkanlığıyla, önerilerini ciddiye almaz olup resim göstermekten vaz geçmiştim.) Koleksiyonundan 12 resmi, antikaclar çarşısındaki alıcılara satmış... (o gitmemiş çarşıya çarşı esnafı ona gelmiş... Niçin? O bîf bilim adamı... Böyle alış veriş gibi «dünyevi» işlerle bir ilişkisi yok. Kendisini bilime adanmış.) Kolay mı? Ne bilimine? İktisat bilimine... Her neyse geçelim. Uyuşmuşlar, anlaşmışlar. Servet Hanım da resimleri görmüş. Bunlar "gerçek" resimlerdir demiş. Resimler el değiştirmiş. İş bitirilmiş, mal götürülmüş ve satışa konmuş. Ne var bunda yadırsayacak?

Fakat! O ne? Kim O!!! Hay aksi şeytan! Tam her şey tıkırdayken, hesapta olan veya olmayan bir terslik olmuş. Aksilik bu ya resimler asılır asılmaz dükkâna iki beyefendinin uğrayacağı tutmuş... Resimleri görmüşler. Bir kaç üzerindeki yargıları pek olumlu olmamış. Kimmiş bu "Beyefendiler." Profesör Mustafa Pilevneli'yle, Ferit Edgü Reis... İkisi de cin gibi, resmi iyi bilen, iyi bakıp iyi gören, küll yutmaz ve sözlerini esirgemyen "bılırkişiler". Ne demişler? Merak eden Pilevneli Reis'e sorar öğrenir... Peki... Sonuç? Yazıda burası açık değil... Bir "iade" sözü geçiyor. Bir de orijinalliklerine artık kimsenin inanmayacağı deniliyor. Bu kısım biraz "Hamhum şaralop hop" olmuşa benziyor. 12 resmin 12'si de mi geri gelmiş?.. Belirsiz. Zaten, Tuğray Kaynak'ın şimdiye dek sattığı tabloların kaçının sahte, kaçının orijinal oluşu da üzerime vazife değil. Yazıda bizi ilgilendiren, o on iki resimden birisinin Eren Eyüboğlu diye imzalanmış oluşu. Yorum sahibinin talihsizliği bence bu yorumu yapması. "Beyefendiler" diye dalga geçtiği iki resim kurdı seni uyarmış. Söz dinlememişsin. Güvenememişsin. Gelip bir de şaibeli imza sahibinin oğluna danışmışsın. O da seni uyarmış. Yine de gerçeği görememişsin. Bu, işte sizin talihsizliğiniz... Dal kime soracaksın kardeşim? Sizi aydınlatmak için kaç muma ihtiyac var...!!!

Her ne ise!! Biz olaya devam edelim. Başta söylediğim gibi... Pek samimiyetim olmayan yorum sahibi "Sana bir Eren Eyüboğlu ziyafeti vermek istiyorum. Evde misin; müsait misin?" diye telefon edince şu saata kadar gelirsen, buyur, sevinirim" derken biraz da hayret etmedim diyemem...

— "Vay canına... Adamdaki tevazuya bak!! Tereciye tere satacak... Bana Eren Eyüboğlu ziyafeti çekecekmiş. Allah! Allah! Kimbilir eline ne geçti" diyere, merakla beklemeye başladım.

Evimiz bahçe içerisinde olduğu için iki köpeğimiz var... Tuğray gelince yok olmuşlar. Eyüboğluların köpekleri Aynen böyle diyor. Allah! Allah! bizim kuçu kucuların Tuğray beyefendinin koleksiyonundaki sahte resimle ne ilgisi var acaba? Gelde anla. Niçin hıslamadılar, ısırmadılar veya saldırmadılar diye mi şaşırmış?? Yoksa onu eve kadar taşımaları mı icap ediyormuş? Yazısında köpeklerin özellikle ortadan kayboluşunu vurgulamasına pek şaşıtım doğrusu... sonra da güldüm. Koltuğunun altında taşıdığı gazete kağıdına sarılı paketten ırkılmış hayvancıklar herhalde... Onlar..... Anlar

Derken kapı çaldı. Buyur ettik. Havadan sudan şundan bundan derken:

— "Eeee. Nerede bizim ziyafet" dedik!.. Resim sevene resim görmek ziyafettir... Doğru. Ama çıkıp bir acaip bir gudubet resim çıktı gazetelerin altından.

— "Bu muydu senin ziyafet" dedik! Dakikalarca güldük... Yazık... Kendisi de güldü bu işe... Allah kimseyi şaşırtmasın... "Ver şunu bir de yakından bakayım" dedim. İnceledim. İmzada, özellikle resimde annemin elinden çıkmış değil. Tuğray ha bire şurası Matisse, burası Braque, orası Changall deyip duruyor... O çarpındıkça biz gülüyoruz. Aman Allahım. Gözlerimizden yaşlar aktı... Yerden yere atıyoruz kendimizi gülmekten. Eli çok sıkı bir kişi anlaşılan.. Epey içeriye girmiş. Resmi tamir de ettirmiş fakir... Çerçevesi Azmi Temel ustanın. Çiçek gibi. Bir bakışta anlaşılıyor. Profesörün haline acıyıp... "Yahu, çok mu para kaptırdın, bayağı telaşlanmışsın" diyecek oldum. "Yok Yok. geri verebilirim her an" diyor, devam ediyor.

— "Şurdaki figürde Sosyalist ülke öğeleri yok mu?" Yine kahkahalar... Romanya kaçta sosyalist ol-

du? Eren hanım kaçta evlendi? Zamanı 12 yılckı geriye oldu... konumuz... Gülmekten kasıklarımız ağrdı... Nefes nefese kaldık... O ikiside birde "Mesele yok. Geri verebilirim. Para kaybetmedim" deyip duruyordu kendi kendine! Kendimize geldik. Nefes aldık... Kısaca şöyle dedim kendisine...

— "Reis.. Sen Eren Hanımın resmine gözünle değil cüzdanınla bakmışsın. Eren hanımı bana sen ne hakla tanıtıyorsun? Resim tanımak, çok resim görmekle olur. Sen ömründe kaç tane Eren Eyüboğlu tablosu gördün? Ben kafamdaki saç kadar Eren Hanım gördüm. Şimdi bize kulak ver. Yakınmayı bırak. Eren Hanımın bir fırçası var... Bir figür anlayışı, bir tasarlama tarzı, bir soluğu, rüzgarı var... Her ressamın vardır... Onun da var. Eren Hanımın değil bu resim. İmza da onun değil... Bu resim sahte arkadaş. Nereden edindiysen bu resmi, sor soruştur, araştıır ve teşhir et bu olayı... Başkalarının canı yanmasın...

İşte olay budur. Yorumla Gelince:

Arkadaş, senin koleksiyonundaki resimler hep Eren Hanıma attettiğin resim gibiyse, veya hep o kaynaktan geliyorsa Allah yardımcın olsun. Daha başka kişilerden yorum almaya bir kalem boş verip önce sen bu resmin hangi kaynaktan geldiğini açıklasan, bir de, bilim adamı onuruyla, söz konusu resmin bir fotoğrafını yayınlasan daha iyi olmaz mıydı, iyi niyetli resim bilgili Tuğray Kaynak Bey.

Tekrarda fayda var. Yanlış anlaşılmasın. Kendi anamı bana tanıtaçak kadar terazinin topunu kaçırdığına göre, tekrar ediyorum:

Aydınlığa, güneşe ve edebiyata boşver.. O resimi kimden aldın, ondan haber ver... Boş laf üretme, zaman tüketme. O sahtekârı teşhir et de başkalarının canı yanmasın. Evet, bizi ziyaretindeki şaşkın halin gülünçtü. Biz de güldük... Ancak sahte resim olayı hiç de komik değil. Üç kişi bir resim için seni uyandırıyor... Sen "sağolun" diyeceğine onlarla dalga geçiyorsun... Bilimsellik mi bu?

DÜNYA ÇOCUK GÜNÜ ÖDÜLÜNÜ RESSAM CAN GÖKNİL KAZANDI

Dünya Çocuk Günü bu yıl 23 Nisan'da New York'da kutlanıyor. Merkezi Washington'da bulunan, son 4 yıldır Dünya Çocuk Günü Vakfı tarafından gerçekleştirilen kutlamalar, Birleşmiş Milletler Binası'nda 3000 balonun New York gökdelenleri arasında yükselmesi ile başlıyor. Tören sırasında, dünyanın çeşitli ülkelerinden gelen çocuklar barışı vurgulamak için tabanca tüfek gibi savaş oyuncaklarını terk ediyorlar. Altın Balon Ödülleri sanat, toplum, barış eğitimi ve fen dallarında çocuklara hizmet etmiş olan seçkin kişilere veriliyor.

Ülkemizin tanınmış ressamlarından Can Göknil bu yıl Altın Balon ödülünü kazandı. 23 Nisan, Pazar günü, New York'da Birleşmiş Milletler Merkezi'nde yapılan kutlama töreninde ödülü kendisine verilecek. Vakıf Başkanı, Filiz Odabaş Geldiay ödül değerlendirmesini çocukların yaptığını vurguluyor. Dünya çocuklarından oluşan seçici kurulun Can Göknil'i oy birliği ile ödüllendirdiklerini bildiriyor.

Resim Eğitimi'ni Amerika'da tamamlayan ve daha önce Amerika ve Kanada'nın çeşitli kentlerinde sergiler açan Can Göknil şimdiye kadar 20 tane çocuk kitabı yazdı ve resimledi. Kitaplarının çoğu Türkiye'de son üç tanesi ise Almanya ve

Hollanda'da yayınlandı. 1988 Mayıs'ında Hollanda'da Çocuk ve Gençlik Kitapları Kurulu'nun "Jenny Smelik" Çizer Ödülü'nü kazandı. Değişik kültürlerden gelen çocukların birbirlerini tanımaları gerekçesiyle verilen "Jenny Smelik" Ödülü'nü sanatçı "Kurtçuğun Hayvan Bilmeceleri" adlı çizimleri ile kazandı. Can Göknil aynı günlerde Cenevre Üniversitesi'nin düzenlediği A.P.P.L.E. yarışmasında da 5. geldi. 1979 yılında A.B.D.'ye giderek "Çocuk Yayınları" adlı sempozyumda ülkemizi temsil etti. 1985 ve 1987 Bratislava Bienalleri'nin Uluslararası Komitelerinde, 1988 Barsenola Bienalinin seçici kurulunda görev yaptı. 1989 sonbaharında Stockholm Şehir Kütüphaneleri ve Türk İşçi Dernekleri Federasyonu tarafından İsveç'e davet edildi. Türkiye'de katıldığı resim sergilerinde çeşitli ödüller kazandı. Yurt içinde 16 kişisel sergi açtı. Yapıtları Türkiye, A.B.D., Kanada, Bulgaristan ve San Marino'da müze ve özel koleksiyonlarda bulunmaktadır.

Dünya Çocuk Günü Vakfı 23 Nisan Çocuk Bayramı'mızın, Dünya Çocuk Günü olarak kutlanması doğrultusunda çalışmalarını sürdürüyor.